

DOMSTOLENS DOM (Sjette Afdeling)

7. april 2011*

I sag C-153/10,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) ved afgørelse af 12. marts 2010, indgået til Domstolen den 1. april 2010, i sagen:

Staatssecretaris van Financiën

mod

Sony Supply Chain Solutions (Europe) BV, tidligere Sony Logistics Europe BV,

har

DOMSTOLEN (Sjette Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, A. Arabadjiev, og dommerne A. Rosas og P. Lindh (refererende dommer),

* Processprog: nederlandsk.

generaladvokat: P. Mengozzi
justitssekretær: fuldmægtig A. Impellizzeri,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 3. februar 2011,

efter at der er afgivet indlæg af:

- Sony Supply Chain Solutions (Europe) BV, tidligere Sony Logistics Europe BV, ved advocaat P. De Baere
- den nederlandske regering ved C.M. Wissels og B. Koopman, som befuldmægtigede
- den tjekkiske regering ved M. Smolek og K Havlíčková, som befuldmægtigede
- Europa-Kommissionen ved B.-R. Killmann og W. Roels, som befuldmægtigede,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

- ¹ Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 12, stk. 2 og 5, artikel 217, stk. 1, og artikel 243 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 82/97 af 19. december 1996 (EFT 1997 L 17, s. 1, og berigtiget i EFT 1997 L 179, s. 11, herefter »toldkodeksen«), samt artikel 10 og 11 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 2913/92 om (EFT L 253, s. 1), som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 12/97 af 18. december 1996 (EFT 1997 L 9, s. 1, herefter »gennemførelsesforordningen«).
- ² Denne anmodning er blevet fremsat inden for rammerne af en sag mellem Staatssecretaris van Financiën og Sony Logitics Europe BV, nu Sony Supply Chain Solutions (Europe) BV (herefter »SLE«), vedrørende betaling af told af konsoller til videospil.

Retsforskrifter

Toldkodeksen

3 Toldkodeksens artikel 4 har følgende ordlyd:

»I denne kodeks forstås ved:

[...]

- 5) afgørelse: enhver forvaltningsakt vedrørende toldforskrifter, hvorved der tages stilling til et konkret tilfælde, og som har retsvirkning for en eller flere personer, hvis identitet kendes eller kan fastslås; dette udtryk omfatter bl.a. bindende taringeringsoplysninger i henhold til artikel 12

[...]«

4 Toldkodeksens artikel 5 har følgende ordlyd:

»1. På de betingelser, der er fastsat i artikel 64, stk. 2, og med forbehold af de foranstaltninger, der er truffet i medfør af artikel 243, stk. 2, litra b), kan en person lade sig repræsentere over for toldmyndighederne med henblik på at foretage de handlinger og opfylde de formaliteter, der er fastsat i toldforskrifterne.

2. Repræsentationsforholdet kan være:

- direkte, når repræsentanten handler i en anden persons navn og for anden persons regning

eller

- indirekte, når repræsentanten handler i eget navn, men for en anden persons regning.

[...]

4. Repræsentanten skal erklære at handle på den persons vegne, der repræsenteres, angive, hvorvidt det drejer sig om direkte eller indirekte repræsentation, og være i besiddelse af en fuldmagt.

Den person, der ikke erklærer, at han handler i en anden persons navn eller for en anden persons regning, eller som erklærer, at han handler i en anden persons navn eller for en anden persons regning, uden at være i besiddelse af en fuldmagt, anses for at handle i eget navn og for egen regning.

[...]«

5 Toldkodeksens artikel 12 bestemmer:

»[...]

2. Bindende tarifieringsoplysninger eller bindende oprindelsesoplysninger forpligter kun toldmyndighederne over for modtageren for så vidt angår henholdsvis tarifieringen af en vare og bestemmelsen af en vares oprindelsesstatus.

Bindende tarifieringsoplysninger eller bindende oprindelsesoplysninger forpligter kun toldmyndighederne for varer, for hvilke toldformaliteterne opfyldes efter tidspunktet for meddelelsen af oplysningerne.

[...]

5. Bindende oplysninger ophører med at være gyldige efter følgende regler:

a) En tarifieringsoplysning ophører med at være gyldig, når den:

[...]

iii) tilbagekaldes eller ændres i overensstemmelse med artikel 9, forudsat at denne tilbagekaldelse eller ændring meddeles modtageren.

[...]

6. Modtageren af en bindende oplysning, der i henhold til stk. 5, litra a), nr. ii) eller iii), eller litra b), nr. ii) eller iii), ophører med at være gyldig, kan fortsat anvende den i en periode på seks måneder efter tidspunktet for denne offentliggørelse eller meddelelse, når han på grundlag af den bindende oplysning før vedtagelsen af de pågældende foranstaltninger gennem en bindende og endelig kontrakt har forpligtet sig til køb eller salg af den pågældende vare. Er der tale om produkter, for hvilke der ved opfyldelsen af toldformaliteterne forelægges import- eller eksportlicenser eller forudfastsættelsesattester, træder gyldighedsperioden for den pågældende licens eller attest dog i stedet for perioden på seks måneder.

[...]«

6 Toldkodeksens artikel 64, stk. 1, foreskriver:

»Med forbehold af artikel 5 kan toldangivelsen foretages af enhver person, som for det kompetente toldvæsen kan frembyde — eller lade frembyde — den pågældende vare samt fremlægge — eller lade fremlægge — alle dokumenter, der er nødvendige for anvendelsen af bestemmelserne vedrørende den toldprocedure, som varen angives til.«

7 Det bestemmes i toldkodeksens artikel 217:

»1. Ethvert importafgifts- eller eksportafgiftsbeløb, der udgør en toldskyld — i det følgende benævnt »afgiftsbeløb« — skal beregnes af toldmyndighederne, så snart de har de fornødne oplysninger, og indskrives af disse myndigheder i regnskabsregistre eller på anden måde (bogføring).

Første afsnit anvendes ikke:

[...]

- b) når de efter lovgivningen skyldige afgiftsbeløb er større end det beløb, der er fastsat på grundlag af en bindende tarifieringsoplysning

[...]«

- 8 Kodeksens artikel 243 har følgende ordlyd:

»1. Enhver person kan indgive klage mod afgørelser, der træffes af toldmyndighederne om anvendelse af toldforskrifterne, og som berører den pågældende umiddelbart og individuelt.

Klage kan endvidere indgives af enhver person, der har anmodet toldmyndighederne om en afgørelse vedrørende anvendelsen af toldforskrifterne, og som ikke har opnået, at nævnte myndigheder har truffet afgørelse inden for den i artikel 6, stk. 2, omhandlede frist.

[...]

2. Klagen kan

- a) i første instans indgives til den af medlemsstaterne hertil udpegede toldmyndighed

- b) i anden instans indgives til en uafhængig instans, der kan være en domstol eller et tilsvarende specialiseret organ, i overensstemmelse med de gældende bestemmelser i medlemsstaterne.«

Gennemførelsesforordningen

- 9 Gennemførelsesforordningens artikel 5 bestemmer:

»I dette afsnit forstås ved:

- 1) bindende oplysninger: en tarifieringsoplysning eller en oprindelsesoplysning, der er bindende for administrationerne i alle Fællesskabets medlemsstater, når de betingelser, der er fastlagt i artikel 6 og 7, er opfyldt

[...]«

- 10 Forordningens artikel 10, stk. 1, og stk. 2, litra a), lyder således:

- »1. Bindende oplysninger kan kun påberåbes af modtageren, jf. dog [toldkodeksens] artikel 5 og 64.

2. a) For så vidt angår tarifiering kan toldmyndighederne kræve, at modtageren på det tidspunkt, hvor han afvikler toldformaliteterne, over for toldmyndighederne skal oplyse, at han er i besiddelse af bindende tarifieringsoplysninger for de varer, som toldbehandles.

[...]«

- 11 Forordningens artikel 11 bestemmer:

»Bindende tarifieringsoplysninger, der er meddelt efter den 1. januar 1991 af en medlemsstats toldmyndigheder, er bindende for de kompetente myndigheder i samtlige medlemsstater på samme betingelser.«

Twisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

- 12 Sony Computer Entertainment Europe Ltd (herefter »SCEE«), der har hjemsted i Det Forenede Kongerige, er ansvarlig for markedsføring, salg og distribution af spilenheder, ydre enheder og software i hele Den Europæiske Union. Blandt disse spilenheder er konsollen Playstation 2 Computer Entertainment System (herefter »PS2«).
- 13 SCEE og SLE er del af samme koncern, inden for hvilken SLE leverer logistiske tjenester til de øvrige virksomheder i koncernen. Den 1. april 1997 indgik SCEE og SLE en aftale, hvorefter SLE bistår SCEE i import og oplagring af de europæiske lagre af spilenheder, herunder PS2. SLE har til opgave at foretage toldangivelser for disse enheder.

- 14 Fra november 2000 til maj 2001 indførte SLE PS2 til Nederlandene og foretog toldangivelserne for disse varer på vegne af SCEE men i sit eget navn og for egen regning. SLE angav, at PS2 skulle tariferes i underposition 9504 10 00 i den kombinerede nomenklatur i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 256, s. 1, herefter »KN«), som affattet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2204/1999 af 12. oktober 1999 (EFT L 278, p. 1), for så vidt angår indførslerne foretaget i 2000, og i Kommissionens forordning (EF) nr. 2263/2000 af 13. oktober 2000 (EFT L 264, s. 1) for så vidt angår indførslerne i 2001. Underposition 9504 10 00 indebar betaling af en toldsats på 2,2 % for 2000 og 1,7 % for 2001. De nederlandske toldmyndigheder opkrævede det tilsvarende toldbeløb af SLE.
- 15 SLE klagede herefter over denne afgørelse og gjorde gældende, at PS2 i virkeligheden skulle tariferes i KN-underposition 8471 49 90. Det skal præciseres, at varer, der tariferes i denne underposition, er toldfritaget.
- 16 Inden for rammerne af klagesagen støttede SLE sig på en sag mellem SCEE og toldmyndighederne i Det Forenede Kongerige. Den 19. oktober 2000 havde disse myndigheder udstedt en bindende tarifieringsoplysning (herefter en »BTO«) om PS2 og tariferet denne vare i KN-underposition 9504 10 00.
- 17 SCEE havde herefter anlagt sag ved retterne i Det Forenede Kongerige til prøvelse af denne tarifiering. Efter den retssag udstedte Det Forenede Kongeriges toldmyndigheder den 12. juni 2001 en ændret BTO til SCEE og tariferede PS2 i KN-underposition 8471 49 90 med virkning fra den 19. oktober 2000.

- 18 SLE har gjort den ændrede BTO, udstedt til SCEE, gældende over for de nederlandske toldmyndigheder.
- 19 Ved afgørelse af 11. december 2007 fastslog Gerechtshof te Amsterdam, at SLE over for de nederlandske toldmyndigheder kunne støtte sig på den ændrede BTO, som var udstedt til SCEE af Det Forenede Kongeriges toldmyndigheder, selv med hensyn til toldangivelserne indgivet i perioden fra den 19. oktober 2000 til den 12. juni 2001. Retten besluttede følgelig, at PS2 skulle tariferes i KN-underposition 8471 49 90.
- 20 Staatssecretaris van Financiën har iværksat kassationsanke til prøvelse af denne afgørelse af 11. december 2007 ved Hoge Raad der Nederlanden.
- 21 Denne ret er i tvivl om betydningen af den ændrede BTO for perioden fra den 19. oktober 2000 til den 12. juni 2001 for så vidt angår muligheden for SLE for at gøre denne BTO gældende og med hensyn til den berettigede forventning, som importøren kan have som følge af det forhold, at de nederlandske toldmyndigheder i henhold til deres egne bestemmelser skal lægge en BTO, der er udstedt til en tredjemand for identiske varer, til grund.
- 22 Hoge Raad der Nederlanden har følgelig besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:
- »1) Skal fællesskabsretten, især [toldkodeksens] artikel 12, stk. 2 og 5, og artikel 217, stk. 1, og artikel 11 i gennemførelsesforordningen [...], jf. [toldkodeksens] artikel 243, fortolkes således, at en person, der er impliceret i en sag om opkrævet told, kan bestride tolden under henvisning til, at der i en anden medlemsstat og for de samme varer er udstedt en bindende tarifieringsoplysning, der på det

pågældende tidspunkt stadig er anfægtet under en retssag, men til slut er blevet ændret?

- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, kan klarereren, der i eget navn og for egen regning foretager toldangivelsen med henblik på varernes overgang til fri omsætning, i et tilfælde som det foreliggende påberåbe sig en bindende tarifieringsoplysning, i forhold til hvilken et med klarereren forbundet selskab, i hvis opdrag klarereren har foretaget toldangivelsen, er modtageren og ikke klarereren?

- 3) Såfremt spørgsmål 2 besvares benægtende, er fællesskabsretten da til hinder for, at en impliceret person i et tilfælde som det foreliggende kan påberåbe sig en national vejledning, hvorefter de nationale myndigheder skaber en forventning om, at der ved tarifieringen af angivne varer kan støttes ret på en tarifieringsoplysning vedrørende de samme varer, som er udstedt til tredjemand?«

Om de præjudicielle spørgsmål

Det andet spørgsmål

- ²³ Med sit andet spørgsmål, der behandles først, ønsker den forelæggende ret Domstolens svar på, om toldkodeksen og gennemførelsesforordningen skal fortolkes således, at klarereren, der i eget navn og for egen regning foretager toldangivelsen, kan

påberåbe sig en BTO, som et selskab, hvormed klareren er forbundet, og i hvis opdrag klareren har foretaget toldangivelsen, er modtager af og ikke klareren selv.

- ²⁴ Det skal indledningsvis fastslås, at en BTO har til formål at give den erhvervsdrivende en retlig sikkerhed, når der er tvivl om tarifieringen af en vare i den gældende toldnomenklatur (jf. dom af 2.12.2010, sag C-199/09, Schenker, Sml. I, s. 12311, præmis 16), ved at sikre den pågældende mod, at toldmyndighederne efterfølgende ændrer opfattelse vedrørende varernes tarifiering (jf. dom af 29.1.1998, sag C-315/96, Lopex Export, Sml. I, s. 317, præmis 28).
- ²⁵ Det fremgår af toldkodeksens artikel 12, stk. 2, i forening med gennemførelsesforordningens artikel 10 og 11, at en BTO kun kan gøres gældende af modtageren over for de toldmyndigheder, der er udstedt den, og over for myndighederne i andre medlemsstater.
- ²⁶ I denne henseende har Domstolen fastslået, at en BTO ikke skaber rettigheder for andre end modtageren (dom af 15.9.2005, sag C-495/03, Intermodal Transports, Sml. I, s. 8151, præmis 27).
- ²⁷ Gennemførelsesforordningens artikel 10 præciserer imidlertid, at retten til at påberåbe sig en BTO er forbeholdt modtageren, jf. dog toldkodeksens artikel 5 og 64. De sidstnævnte artikler gælder for toldangivelse, der foretages af en anden end importøren. Det følger heraf, at reglen om, at en BTO ikke kan gøres gældende af andre end modtageren, ikke er til hinder for, at denne kan foretage toldangivelsen ved hjælp af en tredjemand.

- 28 Toldkodeksens artikel 64 er for sin del begrænset til at angive, at den skriftlige toldangivelse kan indgives af enhver person, som for det kompetente toldvæsen kan frembyde den pågældende vare og fremlægge de dokumenter, der er knyttet hertil, med forbehold af kodeksens artikel 5.
- 29 I toldkodeksens artikel 5 er fastsat reglerne for repræsentation over for toldmyndighederne med henblik på at foretage de handlinger og opfylde de formaliteter, der er fastsat i toldforskrifterne. En BTO, der modtages af repræsentanten, kan senere gøres gældende af den erhvervsdrivende, for hvis regning repræsentanten har handlet. På samme måde kan repræsentanten, der handler for modtageren af BTO'ens regning, gøre denne gældende over for toldmyndighederne i andre medlemsstater end den, hvor BTO'en er udstedt.
- 30 Toldkodeksen regulerer på udtømmende vis retten til toldrepræsentation. Kodeksens artikel 5, stk. 2, præciserer, at repræsentationen kan være direkte eller indirekte. Når repræsentationen er direkte, handler repræsentanten i en anden persons navn og for en anden persons regning. Når repræsentationen er indirekte, handler repræsentanten i eget navn, men for en andens regning. Medlemsstaterne kan desuden bestemme, at repræsentanten på deres område skal være en toldklarerer.
- 31 Kodeksens artikel 5, stk. 4, andet afsnit, bestemmer desuden, at den person, der ikke erklærer, at han handler i en anden persons navn eller for en anden persons regning, eller som ikke er i besiddelse af en fuldmagt, anses for at handle i eget navn og for egen regning. Det følger heraf, at repræsentationen skal være udtrykkelig og ikke kan formodes.
- 32 Det følger imidlertid såvel af forelæggelsesafgørelsen som af de indlæg, der er afgivet for Domstolen af SLE, at denne sidstnævnte indførte PS2 i eget navn og for egen

regning, fordi Kongeriget Nederlandene på tidspunktet for denne indførsel, dvs. mellem november 2000 og maj 2001, kun tillod toldrepræsentation ved toldklarere.

- 33 Det følger heraf, at SLE ikke over for de nederlandske toldmyndigheder kunne gøre en BTO gældende, for hvilken SCEE var modtager, idet SLE ikke handlede som repræsentant for SCEE.
- 34 I denne henseende bevirker den omstændighed, at SCEE og SLE var del af samme koncern, eller at sidstnævnte var skatterepresentant for førstnævnte i Nederlandene, ikke, at SLE er repræsentant som omhandlet i toldkodeksens artikel 5.
- 35 Det følger af disse betragtninger, at det andet spørgsmål skal besvares med, at toldkodeksens artikel 12, stk. 2, og gennemførelsesforordningens artikel 10 og 11 skal fortolkes således, at klareren, der i eget navn og for egen regning foretager toldangivelsen, ikke kan påberåbe sig en BTO, som et selskab, hvormed klareren er forbundet, og i hvis opdrag klareren har foretaget toldangivelsen, er modtager af og ikke klareren selv.

Det første spørgsmål

- 36 Med sit første spørgsmål ønsker den forelæggende ret oplyst, om toldkodeksens artikel 12, stk. 2 og 5, og artikel 217, stk. 1, samt gennemførelsesforordningens artikel 11 i forening med toldkodeksens artikel 243 skal fortolkes således, at en person, der er

impliceret i en sag om opkrævet told, kan bestride tolden under henvisning til, at der i en anden medlemsstat og for de samme varer er udstedt en BTO. Den forelæggende ret ønsker endvidere oplyst, om der skal tages hensyn til denne BTO, når gyldigheden på importtidspunktet stadig var anfægtet, og den først blev ændret efter denne import.

- 37 I henhold til toldkodeksens artikel 243 kan enhver person indgive klage mod afgørelser, der træffes af toldmyndighederne om anvendelse af toldforskrifterne, og som berører den pågældende umiddelbart og individuelt. Det følger af toldkodeksens artikel 4, nr. 5), at en BTO er en afgørelse som omhandlet i nævnte artikel 243.
- 38 Tvisten i hovedsagen vedrører tarifieringen af en vare og den følgende betaling af told. Til støtte for sine påstande har SLE støttet sig på en BTO, der er udstedt til SCEE af toldmyndighederne i en anden medlemsstat. Det følger heraf, at denne tvist er en klagesag som omhandlet i toldkodeksens artikel 243.
- 39 Det fremgår af denne doms artikel 33 og 35, at en person ikke kan støtte sig på en BTO, som vedkommende ikke er modtager af, medmindre den pågældende handler som repræsentant.
- 40 I henhold til toldkodeksens artikel 12, stk. 2, og gennemførelsesforordningens artikel 11, er en BTO kun bindende for toldmyndighederne, når den gøres gældende af modtageren eller dennes repræsentant. Ud over disse tilfælde kan den instans, for hvilken der indbringes en sag i medfør af toldkodeksens artikel 243, stk. 2, og for hvem en BTO fremlægges, ikke give en BTO de retsvirkninger, der er knyttet hertil.

- 41 En BTO kan imidlertid fremlægges som bevis af en anden person end modtageren. Eftersom der ikke findes EU-bestemmelser om bevisbegrebet, kan alle de bevismidler anvendes, som efter de processuelle bestemmelser i medlemsstaterne kan anvendes i lignende sager som dem, der er omhandlet i toldkodeksens artikel 243 (jf. i denne retning dom af 23.3.2000, forenede sager C-310/98 og C-406/98, Met-Trans og Sagpol, Sml. I, s. 1797, præmis 29).
- 42 Domstolen har endvidere fastslået, at den omstændighed, at toldmyndighederne i en anden medlemsstat har meddelt en person, som er tredjemand i forhold til den sag, der verserer for en national ret — hvis afgørelser ifølge nationale retsregler ikke kan appelleres — en BTO vedrørende en bestemt vare, som tilsyneladende er baseret på en anden fortolkning af positionerne i KN end den fortolkning, den pågældende ret mener at burde anlægge vedrørende et lignende produkt, som er omtvistet i sagen, utvivlsomt bør anspore retten til at være særlig agtpågivende ved vurderingen af, hvorvidt der ikke er rimelig tvivl om den korrekte anvendelse af KN (jf. dommen i sagen Intermodal Transports, præmis 34).
- 43 Det følger af denne retspraksis, at en BTO, der udstedes til en tredjemand, kan tages i betragtning som bevis af en ret, ved hvilken tvisten om tarifieringen af en vare og om den efterfølgende betaling af told verserer.
- 44 Henset til disse betragtninger, skal det første spørgsmål besvares med, at toldkodeksens artikel 12, stk. 2 og 5, og artikel 217, stk. 1, samt gennemførelsesforordningens artikel 11 i forening med toldkodeksens artikel 243, skal fortolkes således, at en person, der er impliceret i en sag om opkrævet told, kan bestride tolden ved som bevis at fremlægge en BTO, der er udstedt for de samme varer i en anden medlemsstat, uden at denne BTO kan have de retsvirkninger, der er knyttet hertil. Det tilkommer

imidlertid den nationale ret at afgøre, om de relevante procesforskrifter i den pågældende medlemsstat giver mulighed for at fremlægge sådanne beviser.

Det tredje spørgsmål

- ⁴⁵ Med sit tredje spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om toldkodeksen og gennemførelsesforordningen skal fortolkes således, at en national vejledning, hvorefter de nationale myndigheder ved tarifieringen af angivne varer kan støtte sig på en BTO, der er udstedt til en tredjemand for de samme varer, har kunnet give importørerne en berettiget forventning om at kunne støtte sig på denne vejledning.
- ⁴⁶ Det skal præciseres, at ifølge forelæggelsesafgåelsen fremgik det på tidspunktet for den i hovedsagen omhandlede import af den nederlandske toldvejledning, at »kun en rettighedshaver kan støtte sig på en BTO, [og at] det under alle omstændigheder er påkrævet, at de frembudte varer i alle henseender svarer til beskrivelsen af varerne i BTO'en. Hvis en importør henviser til en gældende BTO, som vedkommende ikke er modtager af, men indgiver en angivelse vedrørende nøjagtigt de samme varer som dem, der er beskrevet i BTO'en, skal tarifieringen svare til den heri angivne tarifiering«.
- ⁴⁷ I denne henseende har Domstolen fastslået, at princippet om beskyttelse af den berettigede forventning ikke kan påberåbes over for en præcis bestemmelse i en

EU-retsakt, og den omstændighed, at en national myndighed, der anvender EU-retten, har handlet i strid hermed, kan ikke skabe en berettiget forventning hos en erhvervsdrivende om en behandling, der strider mod EU-retten (dom af 26.4.1988, sag 316/86, Krücken, Sml. s. 2213, præmis 24, af 1.4.1993, forenede sager C-31/91 — C-44/91, Lageder m.fl., Sml. I, s. 1761, præmis 35, og af 16.3.2006, sag C-94/05, Emsland-Stärke, Sml. I, s. 2619, præmis 31).

⁴⁸ Toldkodeksens artikel 12 regulerer helt præcist betingelserne for udstedelse, retsvirkninger samt varigheden af gyldigheden for BTO'er. Gennemførelsesforordningens artikel 10, stk. 1, bestemmer desuden klart, at en BTO kun kan gøres gældende af modtageren eller af den repræsentant, der handler for denne modtagers regning.

⁴⁹ Det fremgår, at de nederlandske toldmyndigheder, der har til opgave at anvende EU-retten, giver en BTO samme retsvirkninger, hvad enten den påberåbes af en tredje mand eller af modtageren. Disse myndigheder har således ved anvendelsen af toldvejledningen handlet i strid med EU-retten, og denne adfærd kan ikke danne grundlag for en berettiget forventning hos de erhvervsdrivende.

⁵⁰ Det følger således heraf, at det tredje spørgsmål skal besvares med, at toldkodeksens artikel 12 og gennemførelsesforordningens artikel 10, stk. 1, skal fortolkes således, at en national vejledning, hvorefter de nationale myndigheder ved tarifieringen af angivne varer kan støtte sig på en BTO, der er udstedt til en tredjemand for de samme varer, ikke har kunnet give importørerne en berettiget forventning om at kunne støtte sig på denne vejledning.

Sagens omkostninger

- 51 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Sjette Afdeling) for ret:

- 1) Artikel 12, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 82/97 af 19. december 1996, samt artikel 10 og 11 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 2913/92, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 12/97 af 18. december 1996, skal fortolkes således, at klarereren, der i eget navn og for egen regning foretager toldangivelsen, ikke kan påberåbe sig en bindende tarifieringsoplysning, som et selskab, hvormed klareren er forbundet, og i hvis opdrag klarereren har foretaget toldangivelsen, er modtager af og ikke klarereren selv.
- 2) Artikel 12, stk. 2 og 5, og artikel 217, stk. 1, i forordning nr. 2913/92, som ændret ved forordning nr. 82/97, samt artikel 11 i forordning nr. 2454/93, som ændret ved forordning nr. 12/97, i forening med artikel 243 i forordning nr. 2913/92, som ændret ved forordning nr. 82/97, skal fortolkes således, at en person, der er impliceret i en sag om opkrævet told, kan bestride tolden ved som bevis at fremlægge en bindende tarifieringsoplysning, der er udstedt for de samme varer i en anden medlemsstat, uden at denne bindende

tarifieringsoplysning kan have de retsvirkninger, der er knyttet hertil. Det tilkommer imidlertid den nationale ret at afgøre, om de relevante procesforskrifter i den pågældende medlemsstat giver mulighed for at fremlægge sådanne beviser.

- 3) Artikel 12 i forordning nr. 2913/92, som ændret ved forordning nr. 82/97, og artikel 10, stk. 1, i forordning nr. 2454/93, som ændret ved forordning nr. 12/97, skal fortolkes således, at en national vejledning, hvorefter de nationale myndigheder ved tarifieringen af angivne varer kan støtte sig på en bindende tarifieringsoplysning, der er udstedt til en tredjemand for de samme varer, ikke har kunnet give importørerne en berettiget forventning om at kunne støtte sig på denne vejledning.**

Underskrifter